

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/86/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8110211817
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2012:8110211817.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a sudkýň JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Jany Burešovej v právnej veci žalobcov: 1/ Ing. M. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., A. XXXX/XX, 2/ W. A., nar. XX.XX.XXXX, A., A. XXXX/XX, obaja zastúpení Mgr. Z. L., advokátom so sídlom v Prešove, Nám. legionárov 5, proti žalovaným 1/ Ing. S. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. pri W., F. XXXX/X, 2/ R. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. A. W., F. XXXX/X, obaja zast. Mgr. Lenkou Matlákovou, advokátkou so sídlom v Senci, Oravská 15/A, o vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 16C/99/2010-236 zo dňa 02.05.2012 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o zamietnutí žaloby čo do úroku z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 1.947,38 Eur za čas od 27.10.2006 do 02.12.2008 a v súvisiacom výroku o trovách konania.

Žalobcovia v 1/ a 2/ rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť trovy odvolacieho konania žalovaným v 1/ a 2/ rade, a to trovy právneho zastúpenia vo výške 47,63 Eur na účet ich právneho zástupcu Mgr. Lenky Matlákovej, advokátky so sídlom AK v Senci, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zastavil konanie o náhradu škody vo výške 112,85 Eur.

Žalovaným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom 1.947,38 Eur s úrokom z omeškania vo výške 6 % ročne od 03.12.2002 do zaplatenia a tiež trovy konania vo výške 784,78 Eur, z toho trovy právneho zastúpenia vo výške 529,78 Eur na účet právneho zástupcu žalobcov, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

V odôvodnení rozsudku citujúc ust. § 41, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 457, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1, 2, 3, § 106 ods. 1, 2, § 415, § 563 a § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka ako aj § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. uviedol, že po zrušení pôvodného rozsudku súdu prvého stupňa vyhodnotil, že časť kúpnej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania ohľadom výmery 88 m² za kúpnu cenu 1.947,38 Eur je absolútne neplatná. Po zistení, že nárok žalobcov v uvedenej výške nie je premlčaný, žaloba bola podaná včas, čo do sumy 1.947,38 Eur, žalobe v tejto časti vyhovel. Nárok na náhradu

škody predstavujúcej trovy žalobcov vo forme súdneho poplatku za odvolanie v konaní 14C/189/99 je premlčaný, preto žaloba v tejto časti bola zamietnutá.

Súdom prvého stupňa bol priznaný aj úrok z omeškania zo sumy 1.947,38 Eur vo výške 6 % ročne od 03.12.2008 do zaplatenia. Žalobcovia nepreukázali, aby o vrátenie uvedenej sumy žiadali žalovaných ešte pred podaním žaloby, pretože listom zo dňa 01.07.2003 len upozorňovali žalovaných na možné vymáhanie časti kúpnej ceny v budúcnosti bez toho, že by túto sumu špecifikovali. Súd preto priznal úroky z omeškania až odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovaným. Keďže žalovanej v 2/ rade bola žaloba doručená až 02.12.2008, úroky z omeškania boli priznané od nasledujúceho dňa a vo výške 6 % ročne tak, ako boli uplatnené v žalobe. Z uvedených dôvodov preto žaloba v prevyšujúcej časti, pokiaľ ide o zaplatenie úrokov z omeškania za obdobie od 27.10.2006 do 02.12.2008 bola zamietnutá.

O zastavení konania čo sa týka nároku na náhradu škody za trovy právneho zastúpenia vo výške 112,85 Eur bolo postupom podľa § 96 ods. 1, 2 O. s. p. konanie zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby v uvedenej časti.

Výrok o trovách konania súd prvého stupňa odôvodnil ust. § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že aj keď boli žalobcovia neúspešní, ich neúspech bol len v nepatrnej časti, preto im súd priznal plnú náhradu trov konania celkom vo výške 784,78 Eur, z toho trovy právneho zastúpenia boli vo výške 529,78 Eur.

Proti uvedenému rozsudku, a to proti výroku o zamietnutí žaloby v časti o zaplatenie 6 % ročného úroku z omeškania zo sumy 1.947,38 Eur od 27.10.2006 do 02.12.2008 v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie obaja žalobcovia. Navrhli napadnutý rozsudok zmeniť a priznať im 6 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.947,38 Eur od 27.10.2006 do zaplatenia. V odvolaní uviedli, že rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v časti úroku z omeškania. Zastávajú názor, že im patrí priznať úrok z omeškania od 27.10.2006, t. j. nasledujúci deň od doručenia (právoplatnosti) rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 4Co/158/2005, ktorým bol potvrdený prvostupňový rozsudok sp. zn. 14C/189/99, v ktorom boli zaviazaní vydať časť nehnuteľnosti o výmere 88 m². List žalobcu v 1/ rade zo dňa 01.07.2003 vytyka žalovanému v 1/ rade jeho neinformovanosť o uplatnení práv tretích osôb na čas predanej nehnuteľnosti a podľa extenzívneho výkladu jeho obsahu možno dospieť k záveru, že je to výzva na zaplatenie dlhu, resp. na vrátenie kúpnej ceny (časti) a žiadosť, aby bola žalovaným poskytnutá súčinnosť, čo bolo ignorované, napísaná v čase prebiehajúceho súdneho konania č. 147C/189/99, o ktorom žalobcovia neboli informovaní, čo je dôležitý argument na priznanie úroku z omeškania ako určitej peňažnej sankcie za neplnenie súčinnosti alebo vyhýbaní sa povinnosti. Žalovaní sa opakovane vyhýbali kontaktu so žalobcami, neinformovali ich o zmenenom pobyte, v dôsledku čoho musel žalobca v 1/ rade požiadať až Register obyvateľov SR, aby oznámil adresu žalovaného v 1/ rade, čo bolo realizované písomne 29.11.2006. K odvolaniu pripojili svoje stanovisko k otázke priznania úroku z omeškania, v ktorom poukázali na list zo dňa 01.07.2003, odmietanie kontaktovania sa pre účel doriešenia veci o vydanie časti pozemku. Aj syn žalovaných odmietol poskytnúť adresu bydliska rodičov, čo svedčí o špekulatívnom prístupe žalovaných a snahe vyhnúť sa zodpovednosti za protiprávny stav, ktorý zavinili. Je preto spravodlivé a správne priznať úrok z omeškania tak, ako bol pôvodne v žalobe navrhnutý. Ostatné výroky odvolaním nenapádajú.

K odvolaniu žalobcov sa písomne vyjadrili žalovaní tak, že navrhli odvolanie žalobcov zamietnuť. Uviedli, že svoju povinnosť uloženú rozsudkom zo dňa 02.05.2012 si dňa 29.05.2012 splnili. Odvolanie v časti o zaplatenie 6 % ročného úroku z omeškania zo sumy 1.947,48 Eur za obdobie od 03.12.2008 do zaplatenia považujú za nedôvodnú. Navrhli preto odvolanie týkajúce sa úrokov z omeškania za obdobie od 27.10.2006 do 02.12.2008 zamietnuť, lebo žalobcovia na uvedený úrok nemajú nárok. V tejto súvislosti poukázali na znenie ust. § 563 Občianskeho zákonníka. Žalobcovia nepreukázali, aby žalovaní relevantným spôsobom požiadali o splnenie dlhu. List žalobcu z 01.07.2003 nie je možné považovať

za žiadosť o splnenie dlhu. O existencii pohľadávky žalobcov sa žalovaní po prvýkrát dozvedeli zo žalobného návrhu, ktorý im bol doručený dňa 02.12.2008.

V ďalšom sa vyjadrili aj k tej časti rozsudku, ktorá nadobudla právoplatnosť v tom zmysle, že rozsudok vnímajú ako nespravodlivý a poškodzujúci ich práva.

Uplatnili si aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 49,12 Eur titulom trov právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia boli vyčíslené zo sumy 652 Eur predstavujúcej úroky z omeškania nárokovanej žalobcami v odvolaní. Odmena za 1 úkon právnej služby činí 41,49 Eur a režijný paušál 7,63 Eur.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O. s. p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s. p.), preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. zistil, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné.

Ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal (§ 563 zákona č. 40/4964 Zb. v znení zmien a doplnkov Občiansky zákonník, ďalej len OZ).

Uvedené ustanovenie sa týka tých prípadov, keď čas plnenia nebol dohodnutý ani ustanovený právnym predpisom ani určený v rozhodnutí. Právo určiť čas plnenia má podľa tohto ustanovenia veriteľ. Ak teda čas plnenia nebol dohodnutý a nebol daný ani na voľbu dlžníka, veriteľ môže kedykoľvek vyzvať dlžníka, aby plnil. Dlžník je pritom povinný predmet záväzku splniť v nasledujúci deň po obdržaní výzvy. V takomto prípade platí na splnenie čas, ktorý bol určený veriteľom v jeho výzve dlžníkovi.

Súd prvého stupňa sa dôsledne riadil vyššie uvedeným, keď zamietol nárok žalobcov čo do zaplatenia úroku z omeškania za obdobie od 27.10.2006 do 02.12.2008. Nie je totiž možné považovať list žalobcu v 1/ rade zo dňa 01.07.2003 adresovaný žalovanému v 1/ rade ako výzvu na konkrétne plnenie. Uvedený list totiž neobsahuje konkrétnu sumu, ktorú by žalovaní mali žalobcom zaplatiť. V čase písania uvedeného listu navyše vec vedená na Okresnom súde v Prešove pod sp. zn. 14C/189/99 nebola právoplatne ukončená, preto teda ani žalobcovia ešte pred nadobudnutím právoplatnosti v uvedenej veci nemohli vedieť, že došlo k bezdôvodnému obohateniu na ich úkor na strane žalovaných.

K odvolacím námietkam žalobcov odvolací súd dodáva, že ak im bol dňa 27.10.2006 doručený rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/158/05, ktorým bol potvrdený prvostupňový rozsudok sp. zn. 14C/189/99, v ktorom boli zaviazaní vydať časť nehnuteľností o výmere 88 m², v uvedený deň sa oni dozvedeli o vzniku bezdôvodného obohatenia, no nepožiadali hneď o vydanie bezdôvodného obohatenia. Nie je možné vziať do úvahy ani to že žalovaní neposkytli súčinnosť alebo vyhýbali sa povinnosti tým, že žalobcovia nemali vedomosť o pobyte žalovaných. Zákon jednoznačne uvádza, že žalovaní sa do omeškania mohli dostať až po doručení kvalifikovanej výzvy na vrátenie finančného plnenia zrealizovanej žalobcami. V konaní nebolo preukázané, aby taká kvalifikovaná výzva bola žalovaným doručená skôr, ako žaloba v predmetnej veci, ktorá bola žalovanému v 1/ rade doručená 01.12.2008 a žalovanej v 2/ rade dňa 02.12.2008. Správne preto súd prvého stupňa zamietol žalobu

v časti o priznanie úroku z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 1.947,38 Eur od 27.10.2006 do 02.12.2008.

Odvolačný súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (§ 219 ods. 1 O. s. p.).

Vzhľadom na to, že odvolací súd považoval rozsudok súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutej časti, t. j. o zamietnutí žaloby čo do priznania úroku z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 1.947,38 Eur od 27.10.2006 do 02.12.2008 za správny, preto ho v zmysle citovanej právnej úpravy potvrdil a to spolu aj so súvisiacim výrokom o trovách konania.

Ostatné výroky rozsudku súdu prvého stupňa, ktoré odvolaním neboli napadnuté, nadobudli právoplatnosť ako to vyplýva z ust. § 206 ods. 2 O. s. p.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 224 ods. 1 za použitia § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešným žalovaným bola priznaná náhrada trov. Žalovaní si žiadali priznať náhradu trov konania vo výške spolu 49,12 Eur, avšak postupom podľa § 10 ods. 1, § 13 ods. 2 a § 15 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, bola žalovaným priznaná na trovách konania suma 47,63 Eur. Odvolací súd pri ustálení výšky trov právneho zastúpenia vychádzal z hodnoty predmetu konania v odvolacom konaní, ktorým bolo priznanie úroku z omeškania zo sumy 1.947,38 Eur vo výške 6% ročne od 27.10.2006 do 02.12.2008, čo predstavuje sumu 245,85 Eur. Jeden úkon právnej pomoci zo sumy 245,85 Eur predstavuje sumu 21,58 Eur + 10,79 Eur (čo je 50 % tarifnej odmeny pri spoločných úkonoch pri zastupovaní dvoch žalovaných podľa § 13 ods. 2 citovanej vyhlášky). Takto k sume 32,37 Eur je potrebné pripočítať 2x režijný paušál, teda 7,63 x 2, čo je spolu suma 47,63 Eur. Keďže žalovaní boli v celom rozsahu úspešní v odvolacom konaní, odvolací súd im priznal plnú náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 47,63 Eur.

Odvolačný súd ešte dodáva, že súdu prvého stupňa neprináleží hodnotiť rozhodnutie odvolacieho súdu tak, ako to učinil v napadnutom rozsudku. Úlohou každého súdu je rozhodovať zákonne, ústavne, po zabezpečení všetkých procesných práv a povinností účastníkov konania, vychádzajúc Ústavy, judikatúry Európskeho súdu, Listiny základných práv a slobôd a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd tak, aby každé rozhodnutie súdu bolo zákonné, správne a spravodlivé. V zmysle ust. § 226 O. s. p. je súd nižšieho stupňa viazaný právnym názorom vysloveným súdom vyššieho stupňa, pričom uvedené ustanovenie nedáva možnosť súdu prvého stupňa spochybňovať rozhodnutie súdu vyššieho stupňa. Základné právo na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne SR. Z ustanovenia článku 48 ods. 2 Ústavy SR vyplýva, že každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov, v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom. Ak by súd prvého stupňa už v prvom rozsudku rozhodol správne a spravodlivo, nebolo by nutné jeho rozsudok zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.